

Farní občasník

ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. VOJTĚCHA V OTROKOVICÍCH
ročník XXXV | číslo 3 | neděle 9. června 2024

Obsah čísla

Jak vznikla Stromová
kaple sepjatých dlaní

Krásné nedělní odpoledne

Farní zájezd do Žarošic

Hospodaření farnosti 2023

Komentář ekonomické rady

Pastorace nemocných

Ženy podávají sv. přijímání

Dělám vše, co bych mohl?

Jak žít v rozděleném světě

Kytarový koncert autorky
rýmované Bible

Dobré zprávy z Terénní
služby rodinám s dětmi

Akce turistického oddílu

Vzpomínky na kněze

Nedovolte konfliktu, aby
zničil vaše manželství

„Vejděte těsnou branou; prostorná je brána a široká cesta, která vede do záhuby; a mnoho je těch, kdo tudy vcházejí.“ (Mt 7, 13) Kterou cestou se o letních prázdninách vydáš ty?

Netradiční májová na Kržlích

Jak vznikla Stromová kaple sepjatých dlaní

V neděli 12. 5. jsme se vydali na pouť k nové venkovní Stromové kapli sepjatých dlaní do Halenkovic – Kržlích. Do konce se o této pouti dozvěděli majitelé pozemku manželé Vyčánkovi, ozvali se mi, ale bohužel se nemohli zúčastnit. Přesto neváhali zaslat nám e-mailem svůj pozdrav, ve kterém s námi sdíleli svou radost i přání, aby nám toto místo, obklopené krásnou přírodou, pomohlo alespoň na chvíli zapomenout na starosti a ztišit se v modlitbě před Bohem.

Chci jim i touto formou poděkovat nejenom za toto krásné dílo, které pro nás vybudovali, ale taky za předání dalšího kontaktu, a to na autora dřevorezby otrokovického řezbáře pana Jiřího Holuba. Ten přijal pozvání, aby nás přišel pozdravit a popovídal nám o vzniku tohoto místa.

Řekl nám: „Manželé Vyčánkovi rodově vlastnili tento pozemek. V průběhu let toto majetnictví zaznamenalo různé kotrmelce, kdy pole byla odebrána a zase vrácena. A když se dostala do rukou manželů Olgy a Romana Vyčánkovi, tak přemýšleli, co by s nimi měli udělat. Protože se neživí zemědělstvím, tak je na tuto činnost nepotřebují. Uvažovali, co by jim udělalo největší radost, a došli logicky k tomu, že největší radost by jim udělalo, kdyby udělali lidem radost. A tak vznikla myšlenka kaple Sepjatých dlaní.

Za pomoci jednoho architekta a mnoha a mnoha desítek hodin práce bylo toto místo vyčištěno od náletů, byl sem navezen val tady za vámi, za nemalý peníz byla vysazena alej ve tvaru sepjatých dlaní. A když toto všechno bylo hotové, tak mě oslovili, jestli bych to nezakončil nějakým výtvarným prvkem. A protože v názvu kaple jsou sepjaté dlaně, tak už se motiv rukou sám nabízel.

Ruce, to je prostě úžasná část lidského těla. Ruce dokážou rozbít žulu a zároveň navléct nit uchem jehly, dokážou trestat i hladit, dokážou být tvrdé i velmi něžné... Já často, když pracuji se dřevem, tak používám různá udělátka, přípravky, nástroje, ale když přijde na lámání chleba, kam se nástroj nemůže dostat, nakonec to dokončí vždycky ruce. Tak bylo zpracováno několik návrhů a byl vybrán ten, který vidíte.

Byl zakoupen dubový kmen o délce 310 cm a průměru 106 cm. Nikdy jsem s tak velkým kmenem nepracoval, vždy to skončilo na 90 cm. Po několika měsících usilovné práce byla zhotovena tato plastika. Slavnostní odhalení tohoto díla proběhlo 7. října 2023.

Já jsem velmi rád, že to začalo žít svým vlastním životem, protože tady už byla svatba, byla zde drobná kulturní vystou-

pení, chodí sem turisté, na svátek zesnulých byla před plastikou hromada svíček a dostává to tu jinou dimenzi, tu správnou, kterou i Vyčánkovi chtěli, aby to mělo. A když přijdete někdy navečer, sednete si a podíváte se na západ slunce, tak zjistíte, že je tady strašně krásně a že život je krásný.“

Děkuji touto cestou ještě jednou manželům Vyčánkovi, panu Holubovi i všem, kdo jste na tuto putovní májovou pobožnost přišli a společně se zde modlili.

Kéž vás návštěva tohoto místa nejenom

povzbudí, ale zakusíte i to, co nám popřáli u příležitosti naší poutní májové pobožnosti manželé Vyčánkovi: „Jak vyjadřuje samotný název kaple, toto místo má vést k modlitbě. K té nás povzbuzuje i apoštol Pavel v listu Filipským: O nic nemějte starost, ale za všechno se modlete. O své potřeby prostě s vděčností Boha a Boží pokoj, přesahující všechno chápání, bude střežit vaše srdce i mysl v Kristu Ježíši. S přáním Božího pokoje Olga a Roman Vyčánkovi“.

O. Pavel Šupol

Kde Stromovou kapli sepjatých dlaní najdete

Kaple stojí v Halenkovicích na kopci pod lesem v místní části Kržle. Její přesné GPS souřadnice jsou: 49.1924169N, 17.4502936E. Dá se k ní dojet autem. Ze silnice na Tabarky je to druhá odbočka vpravo, směrovka ukazuje na Horní Kržle. Také k ní můžete dojít pěšky po zelené značce z rozcestí U Mrazíka. ■

Krásné nedělní odpoledne na májové

Jestli jsem neabsolvovala žádný společný výlet naší farnosti a jako první vhodná příležitost se mi ukázala plánovaná májová farní pouť ke Stromové kapli sepiatých dlaní v Halenkovicích konaná 12. května tohoto roku. Možná se také ozval vnitřní dluh, protože tu dřevěnou plastiku jsem znala, už když se rodila, ze snímku autora Jiřího Holuba, ale na slavnostním odhalení a svěcení, vloni na podzim, jsem nebyla.

O. Pavel nám na úvod přečetl krásná slova od vlastníků půdy, kteří dali vzniknout tomuto duchovnímu místu a popřáli i nám pěkný duchovní zážitek. Navázal na něj autor dřevěné plastiky, který také vzpomněl tyto pozoruhodné lidi – Olgu a Romana Vyčánkovi, kteří se rozhodli vlastnictví půdy nevyužít jen pro sebe, pro svůj prospěch či zisk, ale chtěli vytvořit místo, které bude sloužit všem pro zastavení se, zamyšlení, meditaci či modlitbu. To je, podle mého názoru, věc mimořádná a obdivuhodná. Naplňuje mne radostí, že takoví lidé jsou mezi námi (já si stejně myslím, že těch dobrých lidí je většina, jenom o nich nevíme). Autor dřevěné plastiky (já mám ráda všechna jeho díla rozestá po našem městě i jinde) nám potom hezky popsal symboliku rukou, které nám slouží k pohlázení, objetí, prosebné modlitbě, ale i k práci či obraně.

Seděli jsme na lavičkách někteří ve stínu, mě krásně hřálo slunce do zad, spo-

lečně jsme se modlili a já si uvědomovala, jak je mi příjemné být součástí takového společenství a jaké štěstí má naše farnost na dobré duchovní pastýře, protože si myslím (i když nemám s čím srovnávat), že o. Pavel je ten, kdo nás krásně vede k aktivnímu prohlubování svého vztahu s Bohem. Díky výborným webovým stránkám farnosti má každý informace na jednom místě. Na farních pouťích a dalších mnoha společných akcích se přirozeně posiluje sounáležitost farníků. A právě probíhající přípravu na biřmování nevyjímá. Myslím, že každý farník má na výběr podle svých zájmů a preferencí. To všechno mi problikávalo do myšlenek mezi modlitbami.

I zpěv na májové byl, a to já velmi ráda! Jenže všechny ty křesťanské písně ještě neznám, tak melodii chytám v akci, stejně jako někdy při zpívání v kostele. Naštěstí nám o. Pavel rozdál zpěvníky, tak mne alespoň slova vedla. Zažívala jsem si chvíli ponořením v modlitbě. Během písně nebo v mezích mezi modlitbami jsem se občas rozhlédla po lidech kolem sebe. Uvědomovala si, že mnohé znám od vidění, mnohé už dobře identifikuji i jménem, některé si možná ještě spletu. Ale cítila jsem se „mezi svými“. Když jsem po modlitbách šla pohladit Jurovu plastiku a vešla do vedlejší louky s vysokou trávou, rozpráhla ruce k svítícímu nebi, chtělo se mi zpívat na plné pecky. Tak jsem si alespoň potichu dala dvě sloky písně Svitaj Bože svitaj, aby skoro deň byl..., která mne první napadla a nevadilo mi vůbec, že slunce už se kloní spíše k západu.

Na cestě zpět jsme se ještě stavili na rozhledně Šárka – také úžasný tip na výlet. V autě jsem manželům Čechovým na přeskáčku vyprávěla útržky ze svého hledání Boha a prvních krůčků ke svátostem. „Jsem toho tak plná!“ říkám, když se loučím a zavírám dveře od auta. A tak to je. ■

Radoslava Matuszková

Farní zájezd do Žarošic

Ve středu 8. května, v den státního svátku a památky Panny Marie prostřednice všech milostí, jsme se vydali na farní pouť k Panně Marii Žarošické. Z Otrokovic jsme vyjeli po sedmé hodině ranní směrem na Bzenec.

Naše první zastávka byla v Čejkovicích, kde jsme navštívili firmu SONNENTOR, jejichž čaje máme i u nás v kostele. Firma byla založena v Rakousku roku 1988 a v roce 1992 vznikl český SONNENTOR. Zde jsme měli domluvenou exkurzi, na které jsme se dozvěděli, jak to vše začalo, jak probíhá výroba a kolik je za jedním šálkem čaje práce, která se dělá s láskou k přírodě. Celá firma i její dodavatelé si zakládají na biokvalitě. Po této zajímavé prohlídce, při které stihl o. Pavel i polštářovou bitvu se sestrami Vidicki a sourozenci Kašíkovými, zbyl ještě krátký čas na nákup výrobků v prodejně.

Pak jsme zamířili do Žarošic, kde byla domluvena poutní mše svatá. Mši jsme slavili v kostele sv. Anny spolu s místními farníky a poutníky z Dětmarovic. Hlavní celebrant byl místní farář o. Pavel Lacina a přisluhovali mu náš o. Pavel a dětmarovický farář o. Martin Pastrňák. Při mši svaté některé z nás zaskočilo zvonění zvonů, vždyť ještě nebylo poledne, ale vzápětí

nám došlo, že se dává do dědiny vědět, že se koná proměňování Páně. Po mši sv. náš místní farář seznámil s historií poutního místa. Slaví se zde mariánské poutě tzv. třináctky (od května do října). Hlavní pouť tzv. Zlatou sobotu slaví vždy druhou sobotu v září.

Po výtečném obědě jsme se přemístili do Vracova, kde na nás v kostele sv. Vavřince čekal náš bývalý farář o. Josef Zelinka. Krátce nám představil svou novou farnost, pak jsme se společně pomodlili májovou pobožnost. Po skončení jsme se podívali do farní zahrady, krátce promluvili s o. Josefem a přešli na poslední zastávku našeho putování.

Tou byl vinný sklep místního vinaře Filipa Šebesty, jehož víno je nám také známé. Bylo pro nás nachystáno venkovní posezení, k degustaci připraveno sedm vzorků vín. Za doprovodu harmoniky u jednoho stolu a kytary u druhého jsme strávili příjemné pozdní odpoledne. Po sedmé hodině večer jsme se obtěžkáni zakoupenými lahvemi vína vydali na zpáteční cestu domů. Byl to nádherně strávený sváteční den a za něj patří velké děkujeme našemu duchovnímu o. Pavlovi. ■

Katka Vávrová

Hospodaření naší farnosti 2023

Náklady v Kč	
Bohoslužebné výdaje (květiny, hostie, víno, svíce, paškály, vánoční stromky, ornáty, misky, pateny...)	83 845
Kuchyně suterén, skříně ubytování maminky, repre	100 110
Papíry tisk, kancelářské a čisticí prostředky, čidlo zabezpečení, stojan mikrofon, tabule učebna	49 370
Knihy, učebnice, pomůcky katecheze	27 613
Spotřeba energií – elektřina	126 806
Spotřeba energií – plyn	129 599
Spotřeba energií – voda	95 154
Opravy – ozvučení kostel, kotlů, světla, instalatérské práce, termostaty topení	339 018
Provoz tiskárna, tisk FOM, tonery	24 893
Služby – poštovní, internet, revize elektroinstalace, plyn, hromosvody, servisy kotlů, odpad, web	43 755
Daň z nemovitosti, bankovní poplatky	5 189
Daň z příjmů	222 964
Odpisy	375 751
Acta Curiae, Oldin	3 550
Odvody arcibiskupství - mzdový fond, pojistný fond	63 000
Odvody arcibiskupství z hospodářské činnosti	225 234
Odeslané sbírky	267 800
Náklady celkem Kč	2 183 651
Výnosy v Kč	
Nájemné (byty a pozemky)	1 008 664
Pohřební obřady	46 000
Bankovní úroky	93 779
Bankovní úrok z deponovaných prostředků	67 595
Dary na běžnou činnost	494 882
Sbírky kostelní	689 100
Sbírky kostelní na opravy	399 000
Sbírky k odeslání	267 800
Výnosy celkem Kč	3 066 820

Komentář ekonomické rady k výsledkům hospodaření farnosti

Milí farníci, v první řadě bych Vám rád jménem ekonomické rady poděkoval za Vaši štedrost a podíl na dobré finanční situaci naší farnosti. I my se při našich jednáních snažíme dobře hospodařit s uloženými finančními prostředky. Snažíme se reagovat na nové situace (vyšší ceny energií, inflaci...), podobně jako se s nimi musíme umět vypořádat v našich rodinách.

V předchozích letech jsme se rozhodli pro zdánlivě neviditelné změny uložení finančních prostředků, abychom snížili dopady inflace. Zřídili jsme další farní bankovní účet, kde se úročí prostředky i na běžném účtu. Rozdělili jsme finance do termínovaných vkladů, čímž získá naše farní společenství za dva roky více než 150 000 Kč, které bychom jinak neměli. Na arcibiskupství jsme vyjednali vyšší úročení depozitovaných prostředků.

Pod vedením o. Pavla jsme se před dvěma lety bez váhání ujali nemalého množství ukrajinských uprchlíků – očekávané vyšší náklady jsme byli připraveni nést ve farnosti, přesto se je podařilo výrazně snížit dotací Zlínského kraje.

Děkuji Vám všem, že umíme i ušetřit – např. za elektřinu na vytápění kostelů, které jsme dokázali rozumně omezit, platíme stá-

le stejnou částku ve srovnání s rokem 2019, kdy ceny elektřiny byly zhruba třetinové.

Za posledních pár let jsme u nás ve farnosti provedli řadu oprav a investic. Možná ne všem každý z nás fandí, možná bychom něco udělali i jinak (budeme rádi, když se zapojíte, ozvěte se nám, co byste navrhovali). Naše farnost je pestrá a nese snadno se najde člověk, kterému by se zamlouvaly úplně všechny investice. Chceme se ale pestrosti naší farnosti věnovat a nezapomínat na různé potřeby. Někomu se bude více zamlouvat pořízení projektorů, jinému oprava toalet v suterénu nebo nová kuchyň, dalšímu vylepšené ozvučení, jinému lepší osvětlení, jiný bude fandit zase plánovanému zateplení a investicím k další úspoře energií.

Vy i my v ekonomické radě se snažíme každý přispět svým dílem k dobrému chodu farnosti, v mnohém musíme být vděční nápaditosti a úsilí o. Pavla, který mnoho z toho nese na svých bedrech (a nemusel by). Držme si palce, ať dobře dopadne žádost o dotaci na zateplení fary, kterou již více než rok připravuje, a nenechává se zlomit žádným nezdarem.

Díky Vám, milí farníci, díky o. Pavle! ■
Zbyněk Vacl, člen ekonomické rady farnosti

Kam jsme poslali výnosy sbírek

Platy	79 100
Církevní školy	25 500
Misie	35 000
Biblické dílo	17 500
Svatá Země	7 900
Halěř sv. Petra	42 400
Křesťanská média	14 600
Setkání mládeže	9 500
Pronásledování křesťané	23 200
Charita	13 100
Celkem	267 800

Citáty o penězích

- Papež František: Nelze sloužit Bohu i penězům.
- Sv. Pavel: Kořenem všeho toho zla je láska k penězům.
- Seneca: Peníze ještě nikoho neučinily bohatým.
- Mongolské přísloví: Kdo nemá dluhy, je bohatý, kdo žije bez nemoci, je šťastný.
- Muzikál Hello Dolly: Peníze jsou jako hnuj. Musí se rozházet na pole, aby vydalo užitek. ■

Noví pastorační pomocníci

Pomoc při pastoraaci nemocných

V naší farnosti je několik zařízení pro seniory. Domov s nepřetržitou péčí provozuje Charita, naše město provozuje další dva a pak ještě tři domy s pečovatelskou službou.

Díky spolupráci jak s městem tak s Charitou je farnost pozvaná nabízet duchovní službu ve všech těchto zařízeních. Kromě mší svatých je možné k seniorům přicházet, nabízet rozhovor spolu s modlitbou a taky přinášet sv. přijímání. A protože jen v měsíci květnu o tuto návštěvu stálo 85 seniorů, není v silách jednoho člověka alespoň 1x za měsíc všechny navštívit.

Proto jsem rád, když někteří farníci přijali pozvání připravit se díky kurzu pasto-

račních asistentů na tuto službu. Mezi oslovenými byli i ti, kteří tento kurz absolvovali již v minulosti. Proto jsem požádal arcibiskupství o možnost uvést je do této služby a oni se mi stávají velkou pomocí. Mohou podávat sv. přijímání v kostele, mohou také vystavovat a uchovávat Eucharistii při adoracích, ale nejvíce tuto službu oceňují právě nemocní, když za nimi alespoň 1x za měsíc někdo přijde, a kromě rozhovoru se s nimi pomodlí a podá jim sv. přijímání.

Děkuji všem ochotným farníkům za tuto velkou pomoc a jsem rád, že některé z nich můžete blíže poznat v následujících rozhovorech. ■

O. Pavel Šupol

Ženy podávají sv. přijímání už i v naší farnosti

Během velikonočního třídní se na podávání přijímání podobojí v našem farním kostele podílely i tři ženy. Absolvovaly kurz pro pastorační pomocníky a mají souhlas arcibiskupství, který je pro tuto činnost podmínkou. Do budoucna můžeme počítat s tím, že se do podávání přijímání budou zapojovat častěji a mohou ho také přinášet nemocným domů.

Byly mezi nimi i Marie Čechová (MČ) a Miloslava Zlatušková (MZ), které nám v následujícím krátkém rozhovoru dají nahlédnout do pocitů, které při své premiéře měly.

Byla to pro vás nová situace, nebo jste už Eucharistii někdy podávala?

MZ: Naprosto nová nečekaná situace, kdy jsem byla velmi překvapena, že právě já jsem nezaslouženě byla k této formě služby u oltáře povolána, na druhé straně jsem ocenila snahu a jistou odvalu pana faráře zapojit v naší farnosti právě ženy dle doporučení papeže Františka.

MČ: Přináším už 11 let svaté přijímání ne-

mocným a pokaždé to vnímám jako nezasloužený Boží dar, za který jsem moc vděčná. Zvláštním místem požehnání se pro mě stal Senior C v Otrokovicích, kde jsem za tu dobu mohla poznat spoustu lidí s jejich životními příběhy. Přesto asistování u podávání „podobojí“ při letošním triduu pro mě bylo úplně novým zážitkem. Když mě o. Pavel oslovil, trochu jsem se zalekla a musela to v sobě nechat „uzrát“. Ale pak jsem to vzala jako další Boží výzvu a šla s velkou bázní do toho. V církvi se otvírají dveře pro různou službu žen a bude potřeba si na tuto situaci zvyknout.

Jaké jste při tom měla pocity?

MZ: Cítila jsem veliký respekt, trému, úctu i pokoru, že já nehodna jsem dostala takovou příležitost být při podávání sv. přijímání, kdy se podávalo podobojí.

MČ: První podávání podobojí jsem absolvovala na Zelený čtvrtek. Je to už od dětství můj nejoblíbenější den v roce. Chodila jsem vždycky po Kvítkovicích a trhala fial-

ky, abych je na druhý den mohla položit na kříž Pánu Ježíši. A když jsem před 25 lety směla zažít mši svatou v Getsemanské zahradě, na to se také nedá zapomenout. Letošní Zelený čtvrtek se tak stal pro mě tím nejslavnostnějším ze všech a prožila jsem hlubokou vděčnost.

Pociťovala jste při podávání přijímání jeho duchovní obsah, nebo jste se spíše soustředila na to, abyste něco nepokazila?

MZ: Měla jsem určité obavy, abych něco nepokazila a kalich s krví Páně správně uchopila a naklonila, soustředila jsem se proto na tyto vnější okolnosti, i když jsem si byla vě-

doma této posvátné chvíle, kterou jsem patřičně prožívala na této eucharistické hostině. MČ: Cítila jsem obojí – posvátnost těch chvil a bázeň před Bohem z toho, že držím v kalichu tak vzácný dar. Ale prožívala jsem i velkou zodpovědnost, abych neudělala nějaký špatný pohyb, aby se mi moc nechvěly ruce.... Když se rozlije červené víno, utřeme to, vypereme a je to. Ale přece jen nedržíte víno, ale opravdu Ježíšovu krev, to nejzávažnější, co na světě je. Chtěla bych takto i poděkovat všem našim akolytům a o. Pavlovi, že k této službě přistupují s úctou a zároveň s klidem. ■

Rozhovor připravil Pavel Ludvík

Dělám opravdu vše, co bych dělat mohl?

Určitě jste si všimli, že se v naší farnosti u oltáře už nějaký čas objevuje nová tvář. Jsme moc rádi, že máme mezi námi nového akolytu, s kterým vás v následujícím rozhovoru v krátkosti seznámíme.

Mohl byste se nám krátce představit?

Jmenuji se Robert Psota, narodil jsem se v roce 1968 a profesně celý život pracuji jako lesník. Vyrůstal jsem a valnou část žil v okolí Vizovických vrchů. Život mě zavál sice do Kroměříže, nicméně pořád mě to táhlo blíž kopcům, a tak jsem se jim na počátku roku 2023 alespoň trochu přiblížil a přestěhoval se kousek od Otrokovic na Skály. A v tu dobu také začal navštěvovat kostel sv. Vojtěcha v Otrokovicích.

A jak jste se dostal k duchovní službě?

Možná i to, že jsem se víc pohyboval v lese a mohl tak zblízka vidět krásu a smysluplnost stvoření, mě, spolu s mými blízkými, ve středním věku přivedlo na cestu studia na Cyrilometodějské teologické fakultě v Olomouci, které jsem ukončil v roce 2011. Vedle práce jsem se věnoval duchovní službě pro nemocné, trochu pomáhal ve farnostech a místech, kde jsem bydlel, a to mimo jiné i jako lektor nebo akolyta. S přibývajícím věkem

a povinnostmi v zaměstnání ale nějak zbývalo čím dál méně času, a tak jsem tyhle činnosti utlumil.

Pak zazněla v kostele výzva o. Pavla, na kterou jste zareagoval velmi rychle.

Po zabydlení jsem začal přemýšlet, jestli bych se zase neměl vrátit alespoň částečně k nějaké činnosti a službě, kterou jsem dříve dělal. Přicházely myšlenky na to, jak nakládám se svěřenými hřivnami, zda opravdu není ani trochu času na službu církvi a druhým lidem v těchto oblastech, na to, jestli opravdu dělám vše, co bych dělat mohl. Do toho přišla výzva o. Pavla, že hledá adepty na akolyty. Adepty na ty, kdo s velikou úctou, ale beze strachu a s radostí druhým podávají skutečné Boží tělo, tělo Spasitele a zároveň tělo toho, který nás nazval bratry. Po nějaké době váhání, zda není přece jenom dost vhodnějších zájemců z místních, jsem to svěřil jiným a přihlásil se. Děkuji o. Pavlovi, že jsem dostal jeho důvěru a požádal o mé pověření k této službě.

Děkujeme za rozhovor, ale hlavně za vaši ochotu přijmout tuto službu a přejeme vám, ať se v naší farnosti cítíte jako doma. ■

Rozhovor připravil Jan Žalčík

Jak žít v rozděleném světě

Žijeme v rozděleném světě. Je rozdělen na východ a západ, na světadily, státy, kraje, okresy. I jako lidé jsme rozdílní. Dělíme se na muže a ženy, Čechy a Slováky, mladé a staré, bílé a černé. Určitě mi napovíte dál: pravice a levice, Sparta a Slávie, bohatí a chudí... Různého dělení však přibývá.

Postupně si budujeme uzavřené bubliny stejně smýšlejících lidí. Příkladem jsou příznivci politických stran nebo lidé schvalující nebo odsuzující očkovaní. Problémem není, že takové skupiny vzniknou, problémem je, že tyto skupiny spolu nejsou ochotny věcně komunikovat. Obě skupiny jsou přesvědčeny, že pravda je na jejich straně, a jsou ochotny pro výhru svého názoru udělat cokoli. Používají urážky, zesměšňování, polopравdy i úplné lži. Jak mohla taková situace nastat?

Tou hlavní příčinou je základní vlastnost demokracie: svoboda slova. Na rozdíl od totalitních zemí můžeme vyjádřit otevřeně svůj názor. To platí za podmínky, že neurážíme, respektujeme rovnost lidí a nezpochybňujeme hrůzy válek a totalit 20. století. Zásadní vliv na šíření informací má internet a chytré telefony se sociálními sítěmi. Zpráva je prostě tolik, že si chťe nechtě musíme vybírat. Většinou nemáme čas ani chuť si informace a jejich hodnověrnost ověřovat. A to bychom měli, protože existuje mnoho zájmových skupin, které ovlivňovat názory lidí chtějí, dělají to a vynakládají na to obrovské finanční prostředky.

Výsledkem je současný stav, kdy lidé mají na nějakou situaci nebo problém opačný názor. To je v pořádku. Lidé však nejsou schopni o tom spolu mluvit, vyslechnout se bez přerušování, zesměšňování a urážek. Jejich světy jsou rozděleny. Co s tím? Stav se totiž zhoršuje. Dalším krokem je už totiž násilí. Nedávno byl těžce zraněn slovenský premiér Robert Fico.

Po jedné z cest ven z rozdělení se snažíme kráčet v našem chlapském společen-

ství pod kostelem. Většinou na našich setkáních neprobíráme politická a jiná podobná témata. Před čtrnácti dny jsme však udělali výjimku. Povídali jsme si o tom, koho budeme volit do Evropského parlamentu. Bylo to třaskavé téma. Máme totiž na politiku zásadně velmi rozdílné názory. Přesto naše debata dopadla dobře. Nepohádali jsme se, věcně jsme se bavili o tom, koho a proč budeme volit. Jak to děláme? Máme na to několik pravidel, která už dlouhá léta používáme. Zde jsou:

1. Mluví vždy jen jeden, ten, kdo drží „mluvící dřevo“ (hůl, která byla vyřezána a ozdobena v Praze na velkém setkání chlapských skupin).
2. Neskáče se do řeči, naopak se snažíme naslouchat, vnímat a rozumět bratru, který mluví.
3. Nereagujeme na sebe, nesoudíme názory ostatních. Prostě mluvíme za sebe, jak já to vidím, jaký je můj pohled.
4. Hlídáme čas. Každý jsme měli na svůj příspěvek 5 minut, minutu před koncem zaznělo upozornění.
5. Respektujeme se. Přijímáme a akceptujeme, že bratr to vidí jinak. Nedáváme najevo potřebu jej přesvědčovat a opravovat.

Není to jednoduché, ale funguje to. Všichni máme někdy tendenci na názory, se kterými nesouhlasíme, ihned reagovat. Vzájemně jsme se však naučili se hlídat a poskytovat si přátelskou oporu.

UVědomme si, kdo je původcem rozdělení. Kdo asi nám vnuká myšlenky, abychom se hádali, soudili, tvrdošjně přesvědčovali o své pravdě?

Nakonec Ježíšova neuvěřitelná slova: Já však vám pravím: Milujte své nepřátele a modlete se za ty, kdo vás pronásledují, abyste byli syny nebeského Otce; protože on dává svému slunci svítit na zlé i dobré a déšť posílá na spravedlivé i nespravedlivé (Mt 5,44–45). ■

Petr Staněk

Kytarový koncert autorky Bible – rýmované putování

V předvečer oslavy našeho patrocinia v sobotu 20. dubna jsme měli příležitost vyslechnout písničkářský kytarový koncert autorky veršované Bible – Rýmované putování Kateřiny Gjergji Holzerové alias BáZnířky. Zpívala své vlastní písně v sourozeneckém tandemu se svým bratrem Janem a svými třemi dcerami ve věku 6, 8 a 9 let. Ty malé zpěvačky byly úžasné a hodné obdivu. Rodinku doprovázel manžel a maminka. Příkladná to obyčejná rodinka, plně oddaná Bohu, která svým vystoupením šíří radost z evangelia.

Hudební recitál s autorskými písněmi a působivými světelnými efekty v nás zanechal velký dojem. Zazněly i některé pasáže rýmované Bible. Uchvátil nás krásně znějící hlas zpěvačky a hlavně její děti, které veškeré nelehké texty na zapamatování zpaměti uměly. A to těch písní nebylo málo, koncert trval dvě hodiny a ony umí písní daleko víc.

Dozvěděli jsme se od paní Kateřiny, zpěvačky, překladatelky a filoložky, jak tyto písně vlastně vznikají, jakým způsobem psala Bibli a jiné zajímavosti, např. jak se

takto malé děti naučily zpívat všechny písničky. Když dostala vnučnutí od Boha, nechala veškeré práce v domácnosti, šla se projít a v přírodě si slova písní nebo Bible, která jí přišla na mysl, ihned zapisovala. Děti se písně učí tak, že po společné modlitbě zpívají všichni několikrát denně zhudebněné texty.

Během koncertu byla možnost veršování Bible zakoupit s podpisem. I když autorka skládá verše, písničky i básničky, není básnířka, ale jak se sama nazývá BáZnířka od slova bázeň před Bohem. A tu má neskutečnou a radostnou. Netradiční zpracování Bible pro děti i dospělé a svěží nápaditý text představuje rýmované příběhy od stvoření až po zjevení a ukazuje na hluboký odkaz Písma.

Krásný sobotní večer plný nevšedních zážitků nás navnadil na nedělní oslavu sv. Vojtěcha, kdy se farmí rodina spolu mohla sejít, občerstvit se a popovídat si po každé slavnostní mši svaté v sále pod kostelem. Díky o. Pavlovi a všem, kdo tuto oslavu připravili. ■

Miloslava Zlatušková

Ukázka z rýmované Bible

Co slyší jen tiší

Lampa ještě plápolá a všude ticho dokola,
i Samuel klidně leží, kde se poklad Boží střeží.
Najednou slyší své jméno, zcela jasně vysloveno:
„Samueli! Samueli!“ Utíká tam, kde spí Ěli.
„Tys mě volal? Tady jsem.“ „Kdepak. To byl jenom sen.
Jen běž, chlapče, klidně spát. To se ti muselo zdát.“
Když Samuel za Ělím příběhne už potřikrát,
řekne Ělí: „Ach, už vím! Až uslyšíš zavolat
to, co slyší jenom tiší, řekni: Tvůj služebník slyší,
mluv, Hospodine, můj Pane.“ A tak se to také stane.

Dobré zprávy a poděkování z Terénní služby rodinám s dětmi

V prosinci 2023 obdržela Terénní služba rodinám s dětmi finanční obnos určený pro maminky samoživitelky a jejich děti, které se ocitly v těžké životní situaci. Tyto finance pocházely z darů z farnosti Otrokovice. Tímto článkem bych chtěla vyjádřit velké poděkování a taktéž vás informovat, jak s darem zacházíme a co se nám z daru prozatím podařilo pořídit.

První velkou zakoupenou věcí byl stůl se dvěma židlemi, který jsme koupili ma-

mince s dcerou. Maminka se ocitla bez domova a díky spolupráci s azylovým domem Nový domov Otrokovice a následně se Sociálním odborem města Otrokovice maminka s dcerou našly zázemí v městském bytě. Do kuchyně jsme pak pořídili stůl a židle pro trávení společného času, obědů, ale i učení a her. V současné době je situace v rodině radostná, maminka již ta-

ké sama pracuje a vše zvládá na jedničku.

Velkou radost jsme způsobili také mamince s dcerou, která neměla finanční prostředky na zakoupení teplé příkrývky pro dceru. Holčičce bývala v noci zima, a tak se na nás maminka obrátila s prosbou o pomoc. Díky darům z farnosti jsme zakoupili velmi teplou peřinu a k tomu jsme přidali krásné povlečení, jak jinak než holčičí růžové.

Z darů se nám podařilo ještě uhradit přípravky proti vším pro početnou rodinu, zálohu na elektřinu u E-ON a pro maminku, která ráda vaří, hrnce a pánev do kuchyně. Díky krásné a štědré pomoci z farnosti ale ještě zdaleka nekončíme a z financí uvážlivě hradíme, co je kde třeba.

Za všechny finanční i jiné dary jsme moc vděční a moc bych vám všem přála vidět radost v rodinách, kterou se nám daří, díky vaší štědré pomoci, předávat. Stále také platí nabídka z naší strany na pomoc rodinám s dětmi z Otrokovic a okolí. V případě, že vy nebo rodiny ve vašem okolí, potřebují pomoc a podporu, neváhejte a obraťte se na nás, rádi vás budeme provázet na vaší cestě. Terénní služba rodinám s dětmi sídlí v Otrokovicích, Na Uličce 1617, pro domluvu schůzky prosím volejte 737 331 954. ■

*Ivana Charvátová,
vedoucí a sociální pracovnice Terénní služby
rodinám s dětmi, Charita Otrokovice*

Stručné farní zprávy

- 1. svaté přijímání: v neděli 26. května 2024 k němu přistoupilo celkem 10 dětí z naší farnosti.
- Křty dětí za poslední období: Jakub Valentin Šťastný, Tobiáš Jan Staněk, Leontýna Zdenka Nohel, Lucián Šarbel Chudý, Jakub Vrzala, Ella Helena Ševečková, Jan Šánek, Daniel Mikuláš Stas, Kateřina (Švédská) Bilíková
- Svatba: Jiří Borovec a Kateřina Blahušová
- Pohřby za poslední období: Ludmila Hanáková, Františka Hřibová, Jaromír Ludvík, Lýdia Kotásková, František Hřib

Ze života turistického oddílu

■ Tygří akce 9. 3.

Galaxii ve Zlíně ovládla nevybouřená skupinka Tygříků (nejmladších kluků). Prozkoumali ji křížem krážem, vyzkoušeli, co se dalo. Nejen vedoucí, ale i ostatní návštěvníci zábavního parku spolu s Tygříky odjížděli plni nových a silných zážitků.

■ Misijní koláč 10. 3.

Nádhernou rekordní částku 20 000 Kč se letos podařilo získat pečením, kuchtěním a prodáváním dobrot, buchet a koláčů. Letos se do příprav zapojili také hoši. Chválíme všechny pekaře, pekařky, jak z řad oddílových, tak farních za veškerou pomoc, která dává smysl!

■ Víkendovka Žraloků 15.–17. 3.

Kluci Žraloci zamířili na víkend do Blanska. Protoulali se celou krásnou okolní přírodou, vyřádili se nejen v lese, ale také v Punkevních jeskyních. Byl to pro ně obrovský zážitek, absolvovali také nevšední plavbu lodí na podzemní řece. Dovéděli se spoustu nového, a ještě si užili krásný víkend s kamarády.

■ Holčičí společná akce 16. 3.

Holky se vydaly do dávných časů a vyzkoušely si, jaké to je, být napaden loupežníky cestou na Janův hrad nedaleko Vizovic. Naštěstí je neobojcně porazily a získaly poklad. Po dlouhém putování v obtížných deštivých podmínkách se zahřály ve vizovické čokoládovně. Pro všechny, Žabky, Myšky, Sluníčka i holky vedoucí, to byla zasloužená a sladounká odměna.

■ Společná víkendovka Potkanů a Sluníček 5.–7. 4.

Pryč z města! Do divočiny! V tomto duchu se nesla společná akce nejstarší skupinky kluků – Potkanů a holek – Sluníček. Po absolvování blátivé cesty, více méně po tmě, dorazili do naprosto naturální chatičky na Polaně. Odehrávaly se tam jeden z nejkrásnějších a nejbáznivějších chvilky, her a zážitků. Nikdo se nebál překonat sám se-

be, spolupracovat, vykládat si o náročnějších tématech, naslouchat si a motivovat se navzájem. Večer trávili (nahlas) u táboráku. Válení sudů, procházky k západu či východu slunce, ale také motivující příběh, to vše a mnohem víc děcka nejen stmelilo, ale také posunulo dál.

■ Žabí víkendovka 5.–7. 4.

Je to jasné, holky se na opuštěném ostrově postarají nejen o sebe, ale také jedna o druhou. Na víkendovce ve Vizovicích si to vyzkoušely. Přežití v divoké přírodě, nejen ve dne, ale i za tmy, vázání uzlů, zdolávání kopců, lození po skalách (nebo alespoň po lezecké stěně), to mají holky prostě v malíku. A když se k tomu spojí skvělá banda, je to jízda!

■ Brigáda Potkanů na táboře 13. 4.

Prvně práce, pak zábava. Toto pořekadlo si na vlastní kůži vyzkoušeli nejstarší kluci z Potkanů. Naše tábořiště je potřeba udržovat, abychom si na něm pak mohli užít překrásných 14 dní v roce. Úkolem zachránit tábořiště byli pověřeni kluci a jestli se jim to povedlo, to se přesvědčíme již brzy na táboře (7.–20. 7.)!

■ Myši přespávačka 19. 4.

Záhada ztraceného prstenu Večernice odhalena! Malé špionky přijdou na kloub každé perličce. I když si zlý zloděj myslel, že na ně vyzraje, holky se nevzdaly, vypátaly telefon, díky kterému se dostaly ze zamčené klubovny, prsten našly a uložily jej do muzea, kam patří. Takto probíhala přespávačka, na které si nejmladší skupinka holek Myšek užila nejen další záhadu, ale také zábavu.

Více informací o naší činnosti a spoustu fotek najdete na webových stránkách: www.tom-otrokovice.cz a v naší oddílové fotogalerii (tom-otrokovice.cz > odkazy > fotogalerie). ■

Anička Janotová, vedoucí TOM 1419

Vzpomínky farníků na kněze

Jak jsme se setkali s kardinálem Tomáškem

Na konci června si připomeneme 125 let od narození kardinála Františka Tomáška, primase české církve v době socialismu a významné postavy převratu v roce 1989. Na osobní setkání s ním vzpomíná dlouholetý kostelník naší farnosti Zdeněk Janeček.

Na začátku léta 1979 slavil kardinál Tomášek 80. narozeniny. V tu dobu jsme měli jet na zájezd organizovaný naší továrnou do okolí Kladna a můj známý – kněz, když se to dozvěděl, mi řekl: „To byste tam mohli panu kardinálovi popřát k narozeninám.“ Doma jsme se s manželkou rozhodli, že to uděláme, připravili jsme si pro něho nějaké dárky, láhev slivovice a jahody.

Vydal jsem se za ním už v pátek hned po příjezdu. Z vrátnice arcibiskupství vycházela řádová sestra a když jsem jí řekl, co bych chtěl, řekla, že to nepůjde, že pan kardinál je už unavený. Tak jsem jí aspoň pro něho předal dárky. Ale byl tam i nějaký muž, který pak za mnou přišel a řekl mi: „Přijďte zítra v 10 hodin a já vám návštěvu zařídím.“ Jmenoval se Bláha a

v pozdějších letech jsem se s ním ještě několikrát setkal.

Druhý den se mělo jet z Kladna na výlet do Prahy a toho jsme s manželkou chtěli využít. Ostatním lidem ze zájezdu jsme o našem úmyslu ani neříkali, abychom z toho neměli třeba nějaké problémy.

Po příjezdu do Prahy jsme se i s dětmi vypravili na Hradčany do arcibiskupského paláce, když jsme přišli na vrátnici, pan Bláha tam na nás čekal a uvedl nás k panu kardinálu Tomáškovi. Ten byl velice rád, navzdory věku vypadal docela svěže. Naše dárky tam už měl a ptal se, jestli to „mazání“ je od nás. Vykládali jsme si asi půl hodiny, dal nám různé obrázky na rozdávání lidem, své fotky, nějaké své knížky. Pořád chodil s malým puštěným rádiem v ruce. Byl odposlouchávaný státní bezpečností, tak se snažil jí odposlech takto komplikovat.

Je to už 45 let, ale na toto setkání doma pořád vzpomínáme. ■

Z vyprávění pana Janečka zapsal Pavel Ludvík

Vzpomínka na P. Josefa Lacigu

Psál se rok 1898, když se 15. února narodil v rodině Lacigovců syn. Při křtu dostal jméno Josef. Když se v dospělosti rozhodoval, čím bude, rozhodl se pro kněžství. Na kněze byl vysvěcen v červenci 1924. Primiční mši svatou sloužil 24. července 1924 v kapli sv. Anny v Kvítkovicích, letos je to tedy 100 let od jeho primice. Možná to byl první i dosud

poslední kněz z Kvítkovic.

Jako farář působil 48 roků, mimo jiné v Jasenné a dlouho v Čehovicích na Hané. Zemřel 17. ledna 1948 a je pochován na hřbitově v Kvítkovicích. Jeho hrob je šestý v pořadí po levé straně cesty ke kříži. Vzpomeňme na tohoto kněze, když kolem jeho hrobu procházíme. ■

Zdeněk Janeček

FARNÍ OBČASNÍK

Vychází při příležitosti církevních svátků. Zodpovídá Římskokatolický farní úřad. Určeno pro vnitřní potřebu. Neprodejné! Redakce si vyhrazuje právo na úpravu a krácení textů.

Redakční rada: P. Pavel Šupol, Pavel Ludvík. Adresa redakce: nám. 3. května 166, 765 02 Otrokovice, tel. 734 263 904. E-mail: obcasnik@volny.cz, <http://www.farnostotrokovice.cz>. Autoři textů jsou podepsáni pod příspěvky. Jazyková korektura: Eva Karas Katolická. Obsahová korektura: Anna Janotová. Fotografie: Pavel Ludvík, archiv Charity, Katka Vávrová, Marta Rafajová. Uzávěrka dalšího čísla: 25. 8. 2024. Vydání dalšího čísla: 8. 9. 2024.

Vzpomínka na salesiána P. Vojtěcha Frélicha

Během letošních májových pobožností jsme při čteních mohli vzpomínat na salesiána a někdejšího otrokovického faráře P. Vojtěcha Frélicha, který byl naším duchovním otcem v letech 1968–1982.

Právě na konci zimy mně z rodinného alba padlo do ruky parte, které napsali při jeho odchodu na věčnost spolubratři salesiáni, je k němu přiložen i krátký životopis o. Vojtěcha. Dne 4. dubna tohoto roku uplynulo 110 let od jeho narození v nedalekém Fryštáku a 10. února tomu bylo 30 let od úmrtí ve zlínské nemocnici. Letos si tak připomínáme rovnou dvě jeho životní jubilea. Pochovaný je ve Fryštáku v kněžském hrobě. My pamětníci na něho vzpomínáme moc rádi hlavně jako na velmi laskavého člověka i kněze, který znal radosti i bolesti našich rodin a uměl s námi doslova i plakat. Byl naší duchovní oporou v nelehké totalitní době plných 14 let. Než do Otrokovic nastoupil, odpykával si ve věznicích trest za údajné „podvracení republiky“. Potom vystřídal několik manuálních zaměstnání.

Jeho působení v Otrokovících bylo neustále pod dozorem církevního tajemníka. Také si vzpomínám na hodiny náboženství v 9. třídě, při kterých jsme poprvé zakoušeli „kytarové písničky“ a hodně se nám to

líbilo! Snažil se nás tehdy už 13 až 14letě dost rychle připravit na svátost biřmování, které nám pak v červenci 1969 udělil u Žateckých na zahradě kardinál P. Štěpán Trochta doslova „na poslední chvíli“. Potom už se dlouhá léta veřejně biřmovat nesmělo.

Dostaly se mi do rukou také vzácné zápisky z jeho deníku. Vzpomíná na svou touhu stát se dobrým knězem a misionářem salesiánem a věnovat se hlavně mládeži. Některé výňatky z deníku jsme mohli při májových také slyšet. P. Vojtěch byl velkým ctitelům Panny Marie a možná i proto si deník začal psát 8. prosince 1941–na svátek Neposkvrněného početí Panny Marie.

Z deníku vybírám krátký zápis o. Vojtěcha z večera před kněžským svěcením 4. července 1944: „Končím duchovní cvičení před svěcením na kněze. Pán Bůh zaplať za ně! Zdá se mi, že budu mít v životě dost hořkých chvil a že si mne Bůh malými hořkostmi už teď na ty větší připravuje. Bože, neprosím o bolesti, ale ani se jich nezříkám. Jestli mi je pošleš, jen o to Tě prosím, abys mi je pomáhal nést. A mé předsevzetí? JEN ZEVŠEDNĚT MI NEDEJ, BOŽE!“ ■

S vděčností Marie Čechová

P. Josef Cukr – krompáč a lopata je zbraň proti zlému

Dne 26. června uplyne 10 let od úmrtí P. Josefa Cukra, SJ. Nepatřil do naší farnosti, ale řada našich farníků ho znala z doby jeho působení na Velehradě, takže snad přijmete pár vzpomínek na něho.

Narodil se v roce 1917, v roce 1936 vstoupil do jezuitského řádu. Za války byl kvůli účasti v protifašistickém odboji vězněn v Terezíně, za socialismu strávil 11 let ve vězení pro údajnou velezradu a špionáž.

Byl člověkem hluboké víry, ale současně i mužem devatera řemesel. Během působení v severočeském pohraničí se zasloužil o opravu 11 kostelů. Z té doby po-

chází jeho úsloví „Krompáč a lopata je moje největší a jediná zbraň, sloužící proti všemu zlému.“

Protože patřil do naší širší rodiny, kolují mezi námi i další jeho myšlenky, např. „Hlavně nedávejte dětem všechno“. Pro některé z nás bylo velkou inspirací také jeho vyprávění, jak ráno vstává: „Odkopnu peřinu a řeknu: Pane Bože, jdeme na to.“

V posledních letech svého života se P. Josef Cukr vrátil z pohraničí zpět na Velehrad. V roce 2014 zemřel a je pochován na velehradském hřbitově. ■

Pavel Ludvík

Nedovolte konfliktu, aby zničil nebo rozložil vaše manželství

Milí bratři a sestry, rádi bychom Vám představili službu Manželská mediace, která vznikla v olomoucké arcidiecézi v roce 2021. Tato forma pomoci, s cílem podpořit manželské páry této diecéze při zvládání těžkostí ve vztazích, je podporována a garantována Cyrilmetodějskou teologickou fakultou Univerzity Palackého v Olomouci.

Abychom lépe porozuměli podstatě manželské mediace, přibližme si, co je mediace obecně. Mediace je metoda mimosoudního řešení sporů a konfliktů, která má své počátky v dávné historii. V Evropě se s ní setkáváme zejména od 70. let 20. století. Za tu dobu si vydobyla své nezpochybnitelné místo při řešení různých kauzalit, a to jak v občansko-právních, spotřebitelských, majetko-právních sporech, tak i při řešení sporů vztahových.

Mediace je dobrovolný a důvěrný proces, ve kterém mediátor pomáhá stranám konfliktu změnit kvalitu jejich rozhovoru z negativní a destruktivní podoby na podobu konstruktivní. Umožňuje stranám více rozumět sobě i tomu druhému a podporuje je ve schopnosti dělat vlastní nebo společná rozhodnutí, která jim dávají smysl.

A co je manželská mediace?

Manželská mediace je tentýž proces, avšak zaměřen výhradně na práci s manželskými páry. Je to příležitost spolu mluvit, když to zrovna moc nejde – tedy v náročnou situaci, konfliktu či krizi. V průběhu manželství se čas od času vynoří období, ve kterém se nám nedaří s druhým dohodnout. Kdy se tzv. „zasekneme“. Konflikt totiž způsobuje, že se stáváme slabšími a sebestřednějšími, což snižuje naši schopnost přijmout úhel pohledu toho druhého. Konflikt nás dělá tak trochu jiným člověkem. V jeho průběhu mnohdy sami sebe nepozná-

váme, o to spíše toho druhého. Manželská mediace je tedy šance říci si navzájem, jak tu situaci vidíme a získat nadhled nad tím, co se nám ve vztahu právě děje. To vše díky přítomnosti mediátora, který je manželům nestranným průvodcem v jejich rozhovoru. Je to právě on, kdo pomáhá manželům vést spolu tak trochu jiný rozhovor, než na jaký jsou spolu zvyklí, a dělat rozhodnutí, která jim oběma budou dávat smysl.

Kdo jsou mediátoři manželské mediace?

Mediátor je průvodce rozhovorem. Pomáhá oběma manželům, aby zaznělo vše, díky čemuž by si lépe porozuměli. Jeho přístup je podporující. Je nestranný, neudílí rady, nehodnotí ani nedoporučuje. Je otevřený pro oba dva v nejvyšší míře. Vždy je vázán mlčenlivostí.

Mediátory v této službě se stali manželé, kteří cítí povolání pro pastorační rodinu a kteří prošli akreditovaným výcvikem v Transformativním přístupu ke zvládání konfliktů. Na základě úspěšného absolvování tohoto výcviku a za předpokladu účasti na dalších navazujících supervizních setkáních, získali oprávnění pro výkon této služby.

Co je cílem?

Touto formou pomoci chceme podpořit manžele naší diecéze, aby s pomocí mediace překonali konflikt, který je rozděluje, a našli cestu smíření. Zveme vás tedy k využití této možnosti při řešení vašich sporů v manželství. Nedovolte konfliktu, aby vaše manželství zničil, rozložil. Tato služba je manželským párům olomoucké arcidiecéze poskytována zdarma.

Více informací najdete na adrese www.manzelskamediace.cz.

Marcela Anežka Kořenková